

מן התלמוד

סדר קדשים,
 מסכת חולין, דף ק"ד

"אמר רב אחדבוי בר אמי: משום דאיכא למימר:
 סוס בן סוסיא אחי פרדה יוכיח, שאסור פרי עם
 פרי ומותר פרי עם האם"

מיתסרו - נאסרו
 סוסיא - סוסה

הסבר: התלמוד עוסק בדיני כלאיים ובשאלה
 באיזה מקרים סוסים ופרדים נחשבים למינים
 שונים.

החידון העולמי
הראשון של התלמוד
הישראלי יוצא לדרכו!

הורים וילדים מוזמנים
להרשם ולהשתתף

לרגל שנת סיום הש"ס
חוויה של פעם
בשבע וחצי שנים

הרשמו עכשיו באתר:
www.talmudisraeli.co.il
 טל. 03-9250225

סדר קדשים | מסכת חולין דף ק"י-קט"ז
 שבת פרשת צו | י"ט"ז באדר ב' (17-23 למרחץ)

הח פורים שמח!

דף ק"י: תבשיל בשרי

אמוראים הגיעו לביתו של רב פפי וכיבדו
 אותם בתבשיל בשרי שנעשה מחלק
 של הבהמה, שיש לגביו דיון בתלמוד
 האם מותר לאכול אותו. אחד האמוראים
 אכל מהמאכל, והאמורא האחר נמנע
 מאכילתו. אמר אבבי: מדוע הוא לא
 אכל? הרי אשתו של רב פפי הכינה את
 התבשיל הזה, והיא בתו של רבי יצחק
 נפחא שהיה מדרקוק במעשיו, ובודאי רק
 מפני ששמעה מאביה שמותר לאכול את התבשיל הזה היא הכינה אותו. אמורא
 בשם רמי בר תמרי, הודמן לסורא בערב יום הכפורים, ולא היה לו מזון. בסורא נהגו
 שלא לאכול את החלק האמור של הבהמה, ולכן כל מי ששחט בהמה לסעודות ערב
 יום הכפורים, זרק את החלק הזה. האמורא רמי בר תמרי שנהג לאכול אותם, אסף
 את החלקים הללו ואכל אותם. כשראו בני העיר שפך הוא עושה, הביאוהו לפני
 רב חסדא. שאל אותו רב חסדא: מדוע אתה אוכל את החלק הזה, בניגוד למנהג
 המקום? אמר לו: אני ממקומו של רב יהודה, שמתיר לאכול אותו, והקפדתי לצאת
 מחוץ לתחום העיר כדי לאוכלו, ולא אכלתי אותו בתוך העיר.

דף קי"א: וקראת לשבת עונג

פעם אחת הגיע האמורא רבה בר רב הונא לביתו של רבה בר רב נחמן בהפתעה,
 בלי שהם ידעו שהוא צריך להגיע אליהם, והנה, הגישו לפני רבה בר רב הונא
 שלוש סאים של לחם נקי מרוח בשמן ובבדש.

רבה בר רב הונא חשב שאת הכמות הגדולה הזו הכינו עבורו, ושאל את בני ביתו
 של רבה בר רב נחמן: האם ידעתם שאני עומד להגיע אליכם? מדוע הכנתם את
 המאכלים הללו? השיבו בני ביתו של רבה בר רב נחמן: אכן, לא ידענו שתבוא,
 אבל ידענו ששבת המלכה עומדת להגיע, ולכבודה הכנו את המאכלים, שהרי
 בשבת צריך להתענג, כפי שאמר ישעיהו הנביא "וקראת לשבת עונג".

מתפללים

לפניכם אירוע שעורר דיון משפחתי סוער:

קבוצת חברים בני 14-15, החליטה לקרוא חג הפורים לארגן מסיבה, לשכור אולם ומפעיל מוזיקה DJ. ותאורה, לקנות אלכוהול ולעשות שמח. חלק מהחברים של קבוצת החברים התנגדה לקיום האירוע הזה וחלק הסכימו לקיימו. הדבר עורר ויכוח סוער.

מצד שני:
חלק מהחברים טענו שמותר פעם אחת בשנה לתת לנערים קצת להשתולל ולהתפרק, שהרי כתוב בפירוש: "עד דלא ידע", והם סומכים על הנערים שיידעו לשמוח במידה הנכונה ולשמוח על גבולות השמחה והטעם הטוב.

...מה?
פעתכם?

מצד אחד:
חלק מהחברים טענו שלמרות שזה פורים ומצווה לשמוח - זה לא מכובד לא ראוי ולא מתאים לבני 14-15 לשנות אלכוהול ואולי אף להשתכר. זו לא הכוונה של שמחת הפורים, לכן הם מתנגדים בכל תוקף לקיום המסיבה באופן הזה.

★ | מן ההסטוריה

הצהרת כורש

בשנת 538 לפני הספירה, לאחר שניצח וכבש את מלכות בבל, פרסם כורש מלך פרס הכרזה בה הוא מתיר ליהודים הגולים לשוב לארץ ישראל ולבנות מחדש את בית המקדש. הוא אף השיב להם חלק מכלי המקדש שנבזזו ממנו. בעקבות זאת התארגנה העלייה הראשונה מבבל, בראשות זרובבל ויהושע הכהן הגדול, שחידשו את היישוב היהודי בארץ ובנו את בית המקדש השני. בכתובת בבליית שנמצאה בהריסות העיר בבל שבעיראק מתאר כורש כיצד איפשר לעמים נוספים בממלכתו לשקם את מקדשיהם ולעבוד את אלוהיהם, כחלק ממדיניות הסובלנות הדתית שנקט בה.

הגליל של כורש, מעלה היצירה, Wikipedia

2 | מי אני?

1. נבחרתי מבין אלפי נערות לתפקיד שכולן חשקו בו.
2. שמרתי בסוד על הזהות שלי, אפילו מפני בעלי.
3. סיכנתי את חיי כדי להציל את עמי מהשמדה.
4. אחת מחמש המגילות בתנ"ך נקראת על שמי.

מאגנט לזכור

תאריך
מבואת חתום

לוח
מבואת חתום

4260	3930	3880	3828	3728	3408	3340	2934	2883	2448	2448	2238	1948	0
495	רבי יהודה הנשיא	רבי עקיבא	חורבן ביהמ"ק ה-2	הלל הזקן	הקמת ביהמ"ק ה-2	חורבן ביהמ"ק ה-1	חורבן ביהמ"ק ה-1	שלמה המלך	דוד המלך	מתן תורה	אפרים ומנשה	בניי במצרים	בריאת אבינו
התלמוד	הנשיא	עקיבא	חורבן ביהמ"ק ה-2	הלל הזקן	הקמת ביהמ"ק ה-2	חורבן ביהמ"ק ה-1	חורבן ביהמ"ק ה-1	שלמה המלך	דוד המלך	מתן תורה	אפרים ומנשה	בניי במצרים	בריאת אבינו

תלמוד ישראלי

הדף היומי לילדים

יִשְׂרָאֵל לְעַמּוּתָּהּ
יִשְׂרָאֵל לְעַמּוּתָּהּ
יִשְׂרָאֵל לְעַמּוּתָּהּ
יִשְׂרָאֵל לְעַמּוּתָּהּ
יִשְׂרָאֵל לְעַמּוּתָּהּ

התבוננו היטב בציור וענו על השאלות הבאות:

- 1 מי זו האישה בציור?
- 2 מי הם שני האנשים העומדים בשער?
- 3 מיהו האיש היושב על הרצפה?
- 4 מיהו האיש ליד האישה ומה היא נותנת לו?
- 5 היכן מתרחש האירוע שבציור?

צאנז

מי אני?

1. גדלתי בארמון המלך והצטיינתי בכל המבחנים.
2. הצלחתי לפתור את חלומותיו של המלך.
3. יצאתי בשלום מתוך בור מלא אריות.
4. בחזיונות הנבואה שלי ראיתי את עתיד הממלכות.

5780
ה'תש"פ

2019
שנת סיום הש"ס
ללומדי הדף היומי

5778
ה'תשע"ח

2017
70 שנה
למדינה

5727
ה'תשכ"ז

1969
הרב
אריה לווין

5708
ה'תש"ח

1948
הקמת
המדינה

5707
ה'תש"ז

1947
העצמאות

5699
ה'תרצ"ט

1939
שואה

5657
ה'תר"ץ

1897
הרצל

5323
ה'רמ"ח

רבי יוסף
קארו

5260

1500
העת
החדשה

5258

1492
גירוש ספרד

4900

הרמב"ם

4800

רש"י

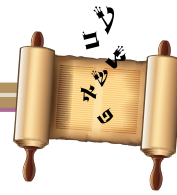
4650

רבי סעדיה
גאון

4260

510
ימי הביניים
תקופת הראשונים

דבר תורה

המלאכה הראשונה בכל יום במקדש הייתה מלאכת "תרומת הדשן", בה היה לוקח הכהן את הגחלים והאפר שהצטבר במרכז המזבח (משריפת כל הקורבנות) ומפנה אותם לצד. כשהתורה מצווה על מלאכת זו היא מקדימה ומדגישה שעל הכהן ללבוש את בגדי הכהונה קודם עיסוקו בה: "ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן..."

מדוע מדגישה התורה את חיוב לבישת בגדי הכהונה דווקא לפני הציווי על מלאכת תרומת הדשן? עבודת "תרומת הדשן" היא עבודה שמאוד מלכלכת ומטנפת את מי שעוסק בה. היה ניתן לחשוב שמלאכה שכזו עדיף לקיים בבגדים מלוכלכים ובלויים ובוודאי שלא בבגדי הכהונה המהודרים והיפים. באה תורתנו ללמד כי אין מלאכה שלא מכבדת את בעליה וכל מלאכה חשובה וראויה היא למי שעושה אותה, לכן גם למלאכה שכזו ראוי ללבוש את בגדי הכהונה המכובדים.

יש לי מושג | מזבח הקטורת

מזבח הקטורת עמד במשכן ובבית המקדש, באמצע ההיכל. הוא היה עשוי מעץ ומצופה זהב. על מזבח זה הקטירו קטורת פעמיים ביום, בבוקר ובצהריים. ביום כיפור היה הכהן הגדול מזה מדם הקורבנות על המזבח.

שאלות השבוע

א. האם מותר לאדם שבישל בשבת

במזיד לאכול את מה שבישל?

ב. מדוע צריך לשטוף את הבשר לפני המליחה?

ג. מדוע מולחים את הבשר וכיצד עושים זאת?

בין הפותרים נכונה תיער הגרלה שבועית* והזוכה בה יזכה בטבלט איכותי או בסט ספרים של התלמוד הישראלי (לפי בחירתכם). את התשובות יש לשלוח במייל עד יום רביעי בשעות הצהריים למייל: talmudhagrala@medison.co.il ולציין את מס' העלון עליו אתם עונים. הודעות ישלחו לזוכים במייל ושמותיהם יפורסמו בדף הפייסבוק של התלמוד הישראלי. *בפיקוח רואה חשבון

דף קי"ב: רוטב פותח

בימים עברו נהגו לטבול את המאכלים ברטבים שונים. אחד הרטבים שהיו מכינים הוא "פותח", שהוא רוטב שהוכן מחלב חמוץ, ונהגו לטבול בו את הלחם. שאל רב דימי את רב נחמן: האם מותר להניח כלי עם מלח סמוך לכלי שיש בו פותח? אולי צריך לחשוש שמא קמה טיפות מרוטב הכותח ויפלו לתוך המלח, מבלי שאיש ישים לב, ואחר כך ישתמשו במלח הזה לבשר! ונמצא שיאכלו בשר עם מלח שיש בו חלב. אמר לו רב נחמן: אכן, אסור להניח את שניהם ביחד.

דף קי"ג: מליחת הבשר

אחרי ששוחטים את העוף או את הבקמה מולחים את הבשר, כי למלח יש תכונה לשאוב את הדם מן הבשר, וכך אין עוברים על איסור אכילת דם. לפני שמולחים את הבשר צריך להדיח אותו במים, אחר כך למלוח, לתת למלח להוציא את הדם ושוב לשטוף במים. מדוע צריך לשטוף את הבשר לפני המליחה? יש מסבירים שעל ידי השטיפה הבשר מתרפה, ורק כאשר הבשר רך, יוצא הדם אל המלח. לפי הסבר אחר צריך לשטוף את הבשר כדי לנקות את הדם שנמצא מעל הבשר, כי אם לא ינקו אותו, המלח יספוג אותו תחילה, ואחרי שהמלח כבר יהיה ספוג בדם רב, הוא לא יהיה מסוגל לספוג את הדם שנמצא בתוך הבשר.

דף קי"ד: ארנק עשוי מעור

הכלל התלמודי אומר: כל מקום שנאמר בתורה לשון: "לא תאכלו", "לא יאכלו" וכו', כונת התורה היא לאסור גם אכילה וגם הנאה, אלא אם כן התורה מפרטת שמוותר להנות מן המאכל. התורה בספר דברים אומרת "לא תאכלו כל גבלה" - אז איך בכל זאת מותר להנות ממנה? התשובה היא שהתורה בעצמה ממשיכה ואומרת: "לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי". התורה מתירה להנות מן הגבלה. לכן אנחנו יכולים להשתמש בעורות של בהמות שמתו שלא בשחיטה, אפילו שהן גבלות.

דף קט"ו: "קודש היא לכם"

אם יהודי עושה מלאכה בשבת במזיד, התוצאות של מלאכתו אסורות עבורו לעולם. למשל, מי שבישל בשבת, אסור לו לעולם לאכול את המאכל, כך קנסו אותו חז"ל, אך מדין תורה המאכל מותר. רב אשי אמר פלל: כל דבר שהתורה ציותה שלא לעשות אותו - אם עשו אותו, אסור מן התורה לאכול אותו ואף אסור להנות ממנו.

דף קט"ז: גבינת עכו"ם

חז"ל גזרו שאסור לאכול גבינה שהוקנה על ידי נוכרי. בדף זה לומדים את דברי שמואל: "מפני מה אסרו גבינת העובדי כוכבים? מפני שמעמידין אותה בעור קיבת גבלה". בעבר נהגו להניח חלב טרי בתוך קיבה של עגל, והחלב ששהה בקיבה הפך עם הזמן לגבינה. כיצד? במיצי הקיבה של העגל ישנם חומרים שגורמים להפריד את החלב למים ולגבינה. לכן תיקנו חז"ל שאסור לאכול גבינה שהוקנה על ידי נוכרי, כדי שלא ניכשל באיסור גבלה, חלילה.